

Maluju kontury jak Toulouse-Lautrec,
chci vidět tvý barvy na mně, ne převlek,
chci vidět svět jak ho vidíš,
sme jedna paleta barev, tipy lidí.
Když ztrácím barvy, mě vyplníš
nebo se jenom tiše vytratíš pryč,
kličkuju mezi slepejma,
votevřu vám voči, slibuju.
Bereš celý sousto, tak kousni,
budeš se dusit, co pak, yeah,
svět patří všem bez výjimky,
tvá loď je navoněnej vrak, yeah.
A kdyby písňě mohli změnit svět,
už by byl ráj barev víc nadohled,
linie bojů, jediná vodpověď,
takže stále do hlav se pouští ten jed.
A tak sme dál hluchý, bledý, suchý jako krajina,
když prach na ní sedí,
střel toho, kdo se nevzdá,
pak řekni jakou barvu jeho krev má.

I want your colours on me (colours on me),
i want the colours you see (colours you see),
i want your colours on me (colours on me),
i want the colours you see (colours you see).

Tak se ten pach táhne do měst,
díky předsudkům ztrácíme čest,
ta smutná úroda, zaťatá pěst.
Ležíme v údolí stínů
a svět je jako paleta bez barev,
kolem krku mi nevisí chain,
ale dech, tvůj horkej dech
a na plátno píše věty moje inkoustová krev,
pod náma není mech.
Ale cedim bars,
tančíme v prachu, krajina jak Mars,
někdy ten příběh vypadá
jako kdyby ho psal Lars von Trier,
točí nás ten vír, nevidim ten mír, ale SARS.
Do skládanky chybí furt nejeden díl,
lidi nenávidí, nechtěj vidět, co je real,
nosíme na ramenou tíhu světa,
bojíme se toho vodkud sme, není cíl.
Někdy tam ve tmě divný stromy,
na konci větví divný plody,
houpou se na nich setnutý hlavy
a kořeny utopený v krvi,
neztrácím sílu, víš, ya,
my chceme jen milovat, yeah,
dělit na rasu a viru může jenom psychopat.

I want your colours on me (colours on me),
i want the colours you see (colours you see),
i want your colours on me (colours on me),
i want the colours you see (colours you see).